

Omkranset av blomster
som paa en himmelsk eng
sa dvele ved det
er som kjaerlighed for meg.
alle de aarene
fyllte du mitt hjerte,
med en aande av vaar.

Men gjennom taarer
ser ikke oeynene
i tomhet synker vi
som skyggefulle blomster
pa solloese klipper

Jeg graater evig ved din grav
maatte det herde mitt hjerte,
og sende min klagesang
til de himmelske riker

Et ensomt sorgfullt skrik
- av bunnloes tragedie

Visnende kjaere, inn til hvile gaa
deg i evigheten vil jeg faa
en stoerre glede enn din lyst
var aa ligge ved ditt bryst

Vis meg ditt hjertes innerste begjaer
- dine aar vil aldri ende

Lik en brennende gloed
ville du aldri aldri skukke
aa lide alles doed
skulle du utelukke
mitt lengtende hjerte er evig forlatt

Og imens livet svinner
fylles sjelen med evige minner.
Og griner tomt og oede
Som hos de andre doede.